

יוסף ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי דרחה" (בהשתתפות כולל "חוני המעל")
 העלון לע"ג: אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ג מרחשון התשע"ז

מאת שלום

שבת י' שבט ה-תשפ"ד
 פרשה: בא
 הפטרה: הדבר אשר דבר

הדלקת נרות - 16:39
צאת השבת - 17:33
ר"ת: 18:05

הדלקת נרות בשבת הבאה **16:46**

שולח	מא
עמוד השחר: 5:37	עמוד השחר: 5:33
זמן טלית: 5:44	זמן טלית: 5:40
זריחה: 6:39	זריחה: 6:36
חצות: 11:51	חצות: 11:52
מנחה גדולה: 12:16	מנחה גדולה: 12:19
שקיעה: 17:02	שקיעה: 17:09

עבודה בשבת

עבודת ה' בששת ימי המעשה היא על-ידי "ועשית כל מצאתיך" - שיהיו כל מעשיך לשם שמים.

אבל ביום השבת אומרת התורה: "לא תעשה כל מלאכה" - עבודת ה' בשבת היא על-ידי אי-עשיית המלאכה.

העלון לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אחוהי דינה בת רחל ולע"ג חמי' ר' שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרופא הקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

"עבדי פרעה"

תשע המכות הראשונות במצרים מחולקות, כידוע, לשלוש סדרות (דצ"ק, עד"ש, בא"ח"ב). המכה הראשונה בכל סדרה פותחת בציווי למושה להשכים בבוקר, להתייבב לפני פרעה ולהתרות בו על המכה הצפויה, השנייה פותחת בציווי - "בא אל פרעה", ובשלישית אין התראה כלל. לכל סדרה מאפיינים משלה, ועל אחד מהם נשתדל לעמוד בקצרה. אחד המאפיינים של הסדרה הראשונה הוא החרטומים. במכת דם מצליחים החרטומים לפעול כמשה וכאהרן - "ויעשו חרטומי מצרים בלטיהם". הצלחה זו ממושיכה גם במכת צפרדע, אלא ששם נאלץ פרעה לפנות למשה ולאהרן כדי להסיר את הצפרדעים. במכת כינים נכשלו החרטומים - "ויעשו בן החרטומים בלטיהם להוציא את הכינים ולא יכולו", וכתוצאה מכך הם הגיעו למסקנה: "ויאמרו החרטומים אל פרעה אצבע א-להים היא", אולם - "ויהיו לב פרעה ולא שמע אליהם". מכאן ואילך לא שבו החרטומים לנסות את כוחם מול הקב"ה.

בסדרה השלישית, עומדים במוקד עבדי פרעה, שעד עתה נותרו נאמנים לפרעה ולדרכו. התייחסות ספציפית לעבדים מופיעה לראשונה במכה הראשונה בסדרה - הברד, שבה מתגלים סדקים בין העבדים: "הירא את דבר ה' מעבדי פרעה הנים את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים. ואשר לא, שם לבו אל דבר ה' ויעזבו את עבדיו ואת מקנהו בשדה". אולם בסוף המכה נאמר (לראשונה): - "וירא פרעה כי חיל המטר והברד... ויכבד לבו הוא ועבדיו", וכך גם פותחת פרשתנו - "בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו".

במכת הארבה מוכן פרעה בפעם הראשונה לדון בשילוח בני ישראל לאחד שהוא שומע את ההתראה, עוד לפני שמגיעה המכה עצמה. מה גרם לתפנית זו? מסתבר, שהדבר נגרם בעקבות התפנית שהלה אצל עבדי פרעה, שנבהלו מאוד לאחר ששמעו את התראה משה: "ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש... המרס תדע כי אבדה מצרים? משנזכר פרעה לדעת שגם אחרוני נאמניו נוטשים את עמדתו, הוא מוכן לרנע לחשיבה מהודשת. בסופו של דבר, פרעה מקשיה את עמדתו ומסרב, למרות שהוא נותר לבדו בעקשנותו. מכת הושך באה ללא התראה, אולם במכת בכורות כבר בולט הפער בין פרעה לעבדיו ולשאר העם: בעוד שפרעה אומר למשה - "הישמר לך אל תוסף ראות פני כי ביום ראותך פני תמות", הרי שעל שאר עמו נאמר - "גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם".

סדרת המכות מציגה אפוא את פרעה בקלוא עקשנותו. שלב אחר שלב מאבד פרעה את תומכיו, תחילה החרטומים ולבסוף העבדים, המוכנים ללמוד בדרך הקשה את המסר מן המכות. לבדו ממשיך פרעה בחוץ לבו, וממיט אסון על עצמו ועל עמו.

העלון לע"ג שלמה בר סעדה ז"ל שנלב"ע ח' שבט מור' זקני' ר' יוסף פרצ'ר איזיה שנלב"ע יא' שבט דודי' ר' יוסף פרצ'ר איזיה שנלב"ע יא' שבט ת.צ.צ.ב.ה.

המארי שקע במחשבות. ולפתע התנער ממקומו. קם על רגליו והתעטף בגלימתו.

* "בוא ונצא לדרך" אמרד קצרות. הנכבדים התבלבלו מעט. "להיכן לצאת?" שאלו.

* "לאל-בעאדן", השיב מארי שלום שבזי. "צודקים אתם, אי אפשר לחיות בלא מקור מים חיים".

* שעה קלה לאחר מכן עשתה הפמליה את דרכה. היו אלו נכבדי אל-בעאדן. שהתקשו להאמין כי מארי שלום שבזי בכבודו ובעצמו עושה עמם את הדרך אל עירם.

ביניהם רכב מארי שלום שבזי. שקוע בשרעפיו, ולצידו כמה מתלמידיו, שיצאו עמו לדרך.

כאשר הגיעו לקצה העיר אל-בעאדן הרים מארי שלום שבזי את ידו, לאות עצירה.

"לכו העירה והביאו לכאן פועלים עם כלי חפירה" הורה מארי שלום לנכבדי אל- בעאדן. "אנחנו נמתין לכם כאן".

זמן קצר לאחר מכן המה המקום מרוב אדם. תושבי אל-בעאדן כולה נהרו אל מחוץ לעיר לחזות בזיו פניו של מארי שלום, ששמו יצא בכל קצוות הארץ, להתברך מפיו, וגם לחזות בפלא ובישועה.

ברי היה לכל כי מארי שלום שבזי לא יעזוב את המקום עד שלא ימצא ישועה לתושבי העיר שלשונם דבקה לחיכם בצמא.

"חפרו כאן" הצביע מארי שלום על נקודה מסוימת בקרקע, וקבוצת הפועלים שניצבה הכן הסתערה על הקרקע בהלמות מבושים.

"לבטח גילה מארי שלום ברוח קדשו כי מתחת לפני הקרקע נובע מעיין מים חיים", לחשו העומדים סביב זה לזה, בעוד הפועלים חופרים בקרקע הסלעית, כשפלגי זיעה ניגרים ממצחם.

אפס כי הבור הלך והעמיק, ואפילו לחלוחית של מים לא נראתה בו. גושי הקרקע שהוצאו מן הבור היו יבשים לחלוטין.

* "המשיכו לחפור", הורה מארי שלום לפועלים. אחר פנה לנכבדי העיר שעמדו בצד והביטו במחזה וציווה עליהם לשלוח פועלים אחרים להביא טיח, טיט ולבנים.

* איש לא ערער על הוראותיו של מארי שלום. חומרי הבנייה הובאו חיש למקום ומארי שלום שבזי פנה לפועלים והורה להם לטיח את הבור בטיח, ולבנות את כתליו מן הלבנים שהובאו.

כמה שעות עסקו הפועלים במלאכת חפירת הבור ובנייתו. הכל היה מוכן ומתוקן. רק מים לא היו בו, בבור.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "for son" תוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח. כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 10 ש"ח. הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

מנויים: לקבלת העלון חנים במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

www.ynet.co.il

"בא אל פרעה... וידעתם כי אני ה'"

הנה הפרשה הזו פרשת בא היא פרשת יציאת בני ישראל את ערך ארץ ישראל, ולא תהיה בעיניהם כדבר מורגל וטבעי, ולא היו רואים צורך להודות ולהלל, ואם לא יודו בטובה, ירבו מקטרגים עליהם, לכן מה עשה השם יתברך, הגלה אותם מארץ כנען לארץ מצרים, ושם מיררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים, ופתאום זרח אור גאולתם, ומתוך עבודה קשה ושפלות, נישאו על כנפי נשרים, וזכו לרוב טובה, ונכנסו לארץ זבת חלב ודבש, ואז הכירו את ערך הטובה, שבכל עת ובכל שעה ולדורות, נזכור תמיד, שהכל בידי שמים, ולא נקבל שום דבר כטיבעו של עולם, אלא הכל ממנו יתברך.

"לכו עבדו את ה' מי ומי ההולכים"

לאחר כמה מכות נראה פרעה כנכנע, והתחיל לשאול מי ומי ההולכים. ויאמר משה בנערנו ובזקננו נלך בבננו ובבנותנו נלך.. כי חג ה' לנו. ויאמר פרעה לא כן לכו נא הגברים ועבדו את ה'... ויגרש אתם.

ויכוח זה נטוש גם בימנו. ואנו מבקשים לחנך את הבנים לעבוד את ה' כדברי משה רבנו בנערנו ובזקננו בבננו ובבנותנו ולא כאומרים לכו נא הגברים אבל הבנים והבנות וכו' לא, כדברי פרעה. ולבסוף היה כדברי משה וכלם יצאו לחירות.

"ויאמר קומו צאו מתוך עמי"

ולמה היה פרעה דומה? למלך שאמר לעבדו לך וקנה לי דג מן השוק, והביא לו דג באוש. כעס המלך עליו ואמר לו: אני גזור עליר אחד משלושת הדברים: או

שתאכל את הדג, או שתלקה מאה מלקיות, או שתשלם מאה דינרים קנס, בגלל הטעות שעשית שזילזלת בכבודי.

אמר העבד בלבו: מוטב שאוכל את הדג הבאוש ויהיה קל יותר מללקות או לשלם מאה דינרים. וכשאכל נגיסה אחת לא היה יכול לאכול, יותר, כי הסרחון היה גדול, נפל לרגלי המלך ואמר: נוה לי ללקות מאה מלקיות ולא לאכול את הדג, הפילוהו והלקו אותו נ"ה מלקיות. וכשראה שאין לו כוח עוד, הסכים לשלם מאה דינרים. ונמצא שנענש בכל שלושת העונשים. וכן היה פרעה שבתחילה הכעיס הקב"ה והקשה ליבו וסופו שלקח את כל המכות והוציא את בני ישראל ממצרים.

"ליל שמורים הוא לה"

ואחר כך אמר "שמורים לכל בני ישראל לדורותם" לפי שאמר הקב"ה לישראל נרי בידך ונרך בידי שמור לי ואשמור לך שמור נר מצוה ואני אשמור נר אלוקים נשמת אדם שבידי, והנה בלילה זו שמרו ישראל נר מצות הפסח ככל חוקותיו והקב"ה שמרם ולא נתן המשחית לבא בבתיהם.

"והיה לאות על ידכה ולטוטפות בין עיניך"

"לאות על ידכה" - נאמר בלשון יחיד, בתפילין של יד כל הפרשיות בבית אחד "ולטוטפות בין עיניך" - בלשון רבים, כי הפרשיות בתפילין של ראש מונחות בארבעה בתים מיוחדים.

והטעם אפשר לומר על דרך המוסר, יש כאן רמז כי כל עוד הדברים אינם נוגעים למעשה, אלא הם בגדר מחשבה ורעיון, יכול כל איש לחשוב כפי שעולה על רוחו ולכן בשל ראש כמה בתים אבל אם הדבר נוגע למעשה, הפירוד הוא חטא, הפעולה צריכה להיות מאוחדת ומרוכזת ולכן בשל יד הכל בבית אחד.

הלכות ויקרא

הלכות השכרת והשאלת כלים לגוי לשבת ודיני שביתת בהמה ודיני מכירת עסקים העובדים בשבת לגוי ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

השכרת כלים לגוי העושה בהם מלאכה בשבת

1. לדעת האוסרים להשכיר כלים שעושים בהם מלאכה לגוי בערב שבת, היינו בין אם עושים בכלים אלו מלאכה האסורה מן התורה, ובין אם עושים בכלים אלו מלאכה האסורה מדרבנן.

השכרת חדרים במלון לשבת

2. מותר להשכיר חדרים בבית מלון בערב שבת לצורך השבת, בין ליהודי ובין לגוי, ואפילו לסוברים שהשכרת כלים לגוי בערב שבת אסורה משום שנראה כנוטל שכר שבת, מכל מקום השכרת חדרים במלון נחשבת כשכר שבת בהבלעה. והיינו אפילו אם משכיר החדרים לשבת בלבד, וכל שכן כשמשכירים גם לזמן מסויים קודם השבת או לזמן מסויים אחר השבת.

השכרת מכונות ומלפון ומכשירי השמל

3. יהודי שיש לו חברה להשכרת מכונות, מותר לו להשכיר לגוי מכונות אפילו אם יודע שהגוי משתמש בה גם בשבת, ומותר להשכיר לו המכונות אפילו בערב שבת. וכן יהודי שיש לו חברה להשכרת מלפונים סלולאריים או מכשירי השמל או מכשירים רפואיים, מותר לו להשכירם לגוי, אפילו אם הגוי משתמש בהם בשבת, ומותר לעשות כן אפילו בערב שבת.

ואפילו אם משלם לו השוכר עבור השימוש במכונות לפי מספר הקילומטרים שנוסע בה, וכן אם משלם לו השוכר עבור השימוש במלפון הסלולארי לפי מספר השיחות, יש להקל בזה אפילו לכתחלה.

ולפי מה שנתבאר לעיל (סעיף ד') שדברים שנקרא שמו של יהודי פלוני עליהם, והגוי עושה בהם מלאכה בפרהסיא בשבת, אסור להשכירם לגוי אפילו מיום ראשון, יש ללמוד שבמקום שדרכם לשכור פועלים כדי שיעבדו בטרקטור או במונית או באוטובוס, אסור להשכירם לגוי העושה בהם מלאכה בשבת כל ששמו של הבעלים מופיע עליהם, או שידוע שהם שייכים ליהודי "פלוני", ואפילו מיום ראשון, מפני שכאשר עושה בהם הגוי מלאכה בשבת יש לחוש שיחשדו הרואים שהוא שכירו של היהודי. ואם הגוי לוקח אותם קודם השבת למקום רחוק מחוץ לתחום שבת, ואין גרים שם יהודים כלל, ויודע שלא יחזור הגוי משם עד אחר השבת, יש להקל אפילו כשמשכירם לו בערב שבת.

תיקון ויקרא

תפילין משומשות

יהודי עם הארץ נכנס לחנות תשמישי - קדושה לקנות תפילין לבנו. ראה על השולחן זוג תפילין, נטלן בידיו ומישמש בהם, בדרך לקוחות שבודקים בסחורה. אלה תפילין של רבנו תם, העיר המוכר. מיד סילק הלה את ידיו מהן ואמר: לא, אינני רוצה תפילין משומשות...